

ΝΕΟΝ

ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΟΤΕ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνα... 8

Εν τῷ ἐξωτερικῷ 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις ληρω-
μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ παραγράμματι τοῦ

Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΕΡΙ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐν Κύπρῳ, δυστυχῶς, οὐδὲν ὑπάρ-
χει ἐκ τῶν φιλανθρωπικῶν ἐκείνων
ἰδρυμάτων, ἅτινα βλέπομεν ἐν πολλαῖς
χριστιανικαῖς κοινότησιν, ἀπύγασμα
τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν. Δὲν θέλομεν
νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸν κυπριακὸν
λαὸν ὡς ἀνελεήμονα ἢ ἀνοικτίρμονα
πρὸς τὰ πλάσματα τὰ ἐσπερημένα
δυνάμεων πρὸς ἀτομικὴν τῶν συντή-
ρησιν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ
τρόπος μεθ' οὗ παρέχει αὐτοῖς τὴν ὑ-
λικὴν του βοήθειαν, παραβαλλόμενος
πρὸς τὰς μεθόδους, ἃς ἐπενόησαν οἱ
ἀνθρώποι τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν
ἀποδεικνύεται ἥκιστα εὐεργετικός. Ἐν
τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ὑπάρχουσι
τὰ λεγόμενα «φιλανθρωπικά καταστή-
ματα», ὅσον πτωχοκομεῖα, τυφλοκομεί-
α, βρεφοκομεῖα κλπ. κλπ., ἐν οἷς πᾶν
πλάσμα, ὅπερ ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν δυσμέ-
νειαν τῆς τύχης ἀνακουρίζεται ἐκ τῶν
ἀρορήτων κακουχιῶν. Ἀλλ' ἡ Κύ-
προς δὲν ἔχει γὰρ ἐπιδεῖξιν τοιαύτα,
καὶ ἀν παραδεχθῶμεν ὡς ὀρθὴν τὴν
ἀρχὴν ὅτι αἱ πράξεις ἐκάστου ἀνθρώ-
που εἶνε τὸ χάτοπτρον τῆς ψυχῆς αὐ-
τοῦ μετὰ δυσθυμίας, βεβαιῶς. Ὡς ἴδω-
μεν ὅτι θὰ χαρακτηρισθῶμεν ἥκιστα
κολακευτικός.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὁπωσούν δυνάμε-
νοι νὰ κερδίζωμεν ἀγέτως τὰ πρὸς τὸ
ζῆν, ἔχομεν ἀπαραίτητον καθήκον νὰ
μὴ μὲνωμεν ἀπαθείς πρὸ τῶν ταλαι-
πωρῶν τῶν ἀδυνάτων, ὁμοίων μας,
ἀλλὰ πᾶσιν δυνάμει νὰ συμβάλλωμεν
εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνέσεως αὐτῶν,
διὰ τοῦτο δέον νὰ σκεφθῶμεν ἐνδιαφε-
ρόντως περὶ ἰδρύσεως φιλανθρωπικῶν
καταστημάτων συντηρουμένων δι' ἰ-
διωτικῶν συνδρομῶν, παρεχομένης ἅ-
μα τῆς ἀναγκαίας βοήθειας ἐκ μεραῦς
τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ φιλαν-
θρωπος καὶ χριστιανική, ὡς φημίζε-
ται, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι δὲν θέλει
κατατάξῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς
τὴν σειράν ἐκείνων, περὶ ὧν οὐδὲ καὶ
θεωρεῖ καλὸν νὰ σκέπτεται. Ὅποιαν

κακὴν ἐντύπωσιν δύναται νὰ προξενή-
σῃ εἰς τινὰ ξένον ἢ νῦν ἐν τῷ τόπῳ
ἐπικρατοῦσα κατάσταση, πᾶς τις δύ-
νεται νὰ τὸ φαντασθῇ. Σχεδὸν καθ' ἑ-
κάστην, ἰδίᾳ δὲ ἀνὰ πᾶν σάββατον,
αἱ ἀγυιαί τῶν πόλεων τῆς Κύπρου
πλημμυροῦσιν ἐπαιτῶν προκαλούντων
τὸν οἶκτον καὶ τῆς μάλλον ἐσκληρυ-
μένης καρδίας. Δὲν ἐπρεπεῖν ἄρα γε ἀ-
πὸ πολλοῦ νὰ προνοήσωμεν ὑπὲρ τῆς
ἀνακουφίσεως τῶν πλάσμάτων τούτων,
ἀφοῦ μάλιστα σχεδὸν ἅπας ὁ ἐγγύ-
ριος τύπος ἐπανειλημμένως ἤγειρε φω-
νὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου σκοποῦ;
Καθῆκον παντὸς φιλανθρώπου εἶνε νὰ
μὴ κηδῆται μόνον τῆς εὐζωίας αὐτοῦ,
ἀλλὰ νὰ συντρέχῃ καὶ εἰς τὰς δυστυ-
χίας τῶν ὁμοίων του. Τοῦτο ἐπιτάτ-
τει ἡμῖν ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως,
καὶ φρονοῦμεν ὅτι πρέπει ἄνευ ἀναβο-
λῆς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον
σκοπὸν, δι' ἡμελημένως προσενεχθέν-
τες, ἐθεωρήσαμεν ἄχρι τοῦδε ὡς ἁ-
σχετον πρὸς τὰ τοῦ χριστιανικοῦ κα-
θήκοντα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ».

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ παρελθόντος
φύλλου τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος περι-
γράφοντες τὴν κατάστασιν τῶν κυπρι-
ακῶν προϊόντων καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς
νήσου ἐλέγετε οὖν ἄλλοις ὅτι «εἰς διελ-
τίωσιν τῆς ἐνεστώσης δυσαρέστου κα-
τάστασεως θεωρεῖται συντελεστικὸν καὶ
ἡ ἀντικατάστασις τοῦ νῦν ἐν χρήσει
σπόρου δι' ἄλλου ἀρίστης ποιότητος,
ὃν δίκαιον νὰ παράσῃ ἡ Κυβέρνησις
τοῖς γεωργοῖς ἄνευ κέρδους».

Τοιοῦτο μέτρον λαμβάνομενον ὑ-
πὸ πατρικῆς κυβερνήσεως ἤθελεν ἐπι-
φέρει ἀναμφιβόλως σωτήρια ἀποτελέ-
σματα, ἀλλὰ τὸ παρελθὼν τῆς κυπρι-
ακῆς κυβερνήσεως δὲν πείθει, δυστυχῶς,
ἡμᾶς ὅτι αὕτη φροντίζει ἐλλεικρινῶς ὑ-
πὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως τοῦ τόπου.
Ὅτε ἄλλοτε ἐδάνεισε σπόρον εἰς τινὰς
γεωργούς ἐδωκεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἔρον
νὰ τῇ ἐπιστροφῇ ὁ διπλάσιος. Καὶ λί-
αν εὐλόγως ἠγέρθησαν τότε παράπονα
ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τῶν φιλοπατριδῶν

τοῦ λαοῦ ἐκπροσώπων, ἡ δὲ Κυβέρ-
νησις δικαιολογούσα τὴν πράξιν τῆς
εἶπεν ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς αὐ-
τῆς ἡ ἀξία ἐνὸς κοίλου σίτου, καθ' ἣν
ἐποχὴν ἐδάνειζεν αὐτὸν θὰ ἦτο ἴση
πρὸς τὴν ἀξίαν δύο κοίλων τοῦ συγ-
κρίσθησιν κατὰ τὸ θέρος προϊόν-
τος. Φρονῶ ὅτι Κυβέρνησις πατρικὴ
οὐδέποτε θὰ ἔκαμνε τοιούτους ὑπολο-
γισμούς, ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν ἀτυ-
χῶν γεωργῶν. Ὡς βλέπετε, ὁσάκις ἐ-
πικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν αὐτῆς
προτείνει ἡμῖν δροῦς ἀσθητοῦς, ὥστε
μικρὸν κατὰ μικρὸν θέλει ἐπὶ λθῇ ἐπο-
χῇ, καθ' ἣν δὲν θὰ ὑπάρχῃ φόβος νὰ
ἐνοχλῶμεν αὐτήν.

Ἐὰν ἡ κυβερνήσις παρείχεν ἐξ ἐλ-
λεικρινῶν διαθέσεων τὴν γεωργίαν τὴν
προστασίαν καὶ ἀρωγὴν αὐτῆς, ὁ τό-
πος ἐντὸς μικροῦ διαστήματος θὰ προ-
ήγετο εἰς βαθμὸν λίαν ἐπιζήλον. Ὁ ἐ-
πιφανὴς ἱστοριογράφος τῆς Κύπρου κό-
μης δὲ Μᾶς Λατρεῖ ἐν ἐπιστολῇ αὐ-
τοῦ πρὸς τὸν φιλοκύπριον κ. Κάρολον
Χάγκοκ ἀποφαίνεται ὅτι «ἡ Κύπρος
δὲν δύναται ν' ἀγαθὰ ἐκ τῶν συμ-
φορῶν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος
εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν γεωρ-
γικῶν πόρων τῆς καὶ οἱ πόροι οὗτοι
εἶνε λαμπροί. Δότε ὑδωρ τῇ Κύπρῳ
καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῆς θὰ σᾶς ἀναδώσωσι
ποταμούς χρυσοῦ διὰ τῶν θαυμασιῶν
αὐτῶν συγκαμιδῶν σίτου, βᾶμβacos,
ἐλαίου, μετὰξῆς καὶ οἰνῶν ἀπαραμίλ-
λων».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ

(ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ.)

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΛΩΝΟΣ

ΑΙΕ, 19 Οκτωβρίου 93.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐ-αιμάζομαι νὰ σᾶς
περιγράψω τὴν ἐπίσημον τελετὴν, ἥτις
ἐγένετο ἐν Τουλῶνι, αἱ φωναὶ, αἱ ζη-
τωκραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος τῆς πόλεως
ταύτης ἀντηχοῦσιν εἰσέτι εἰς τὰ ὠ-
τά μου. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιστήμης ἐ-
γνώσθη ὅτι Ρωσσικὸς στόλος διευθύνε-
ται πρὸς τὰς Γαλλικὰς ἀκτὰς, ἅπασα
ἡ Γαλλία ἀνεσκήρτησεν ἐκ χαρᾶς καὶ
διαταγὰς ἀμέσως ἐδόθησαν ἵνα ὁ στό-

λος τύχῃ ὅσον οἷον τε μεγαλοπρε-
ποῦς ὑποδοχῆς.

Ἡ Τουλῶν, ὁ πρῶτος πολεμικὸς
ναύσταθμος τῆς Γαλλίας, ἠτύχησε
νὰ ξενίσῃ πρώτη τοὺς φίλους Ρώσ-
σους, ἐπίσημόν δὲ πρόγραμμα ἐξεδόθη
ὀρίζον τὰ τῆς ἐστῆς. Πολὺ δύσκολον
εἶνε νὰ σχηματίσῃ τις πλήρη ἰδέαν
τῆς κινήσεως, ἥτις ἐδασίλευεν ἐν Του-
λῶνι, κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς
ἀφίξεως τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Ἐν
ταῖς ὁδοῖς, πλατείαις, προκυμαίᾳ καὶ
ἐν γένει ἀπανταχοῦ τῆς πόλεως, με-
γαλοπρεπῶς ἐστολισμένης διὰ Ρωσσι-
κῶν καὶ Γαλλικῶν χρωμάτων, δυσκό-
λως ἠδύνατο τις νὰ βαδίσῃ. Ἡ ἡμέ-
ρα ἐκείνη ἐξαιρετικῶς ἦτο λαμπρά.
Οὐρανὸς ἀνέφελος, ἥλιος ἀκτινοβόλος
καὶ καυστικός. Ἀπὸ τῆς ἐβδόμης καὶ
ἡμισείας πρωΐνης ὥρας οἱ ἐκεῖ ἀρι-
χθέντες ξένοι ἐπιβιβάζοντο πλοίων
σημαιοστολιστῶν. Οἱ μὲν περιεφέροντο
περὶ τῶν Γαλλικῶν καλυσσῶν, αἱ δὲ
ἀνήγοντο εἰς τὸ πέλαιος πρὸς συνάν-
τησιν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Καθ' ἣν
ἐκαστην στιγμὴν ἀτμόπλοια πλήρη ἐ-
πιβατῶν ἀφικνοῦντο ἐκ Μασσαλίας.
Τὴν ὁδόσιν ἀκριβῶς ὥραν δώδεκα
Γαλλικὰ τορπιλλοβόλα ἐξῆλθον τοῦ
παλαιῦ λιμένος τὴν δὲ 8 20' ἐδόθη
σημεῖον πρὸς ἀναχώρησιν ὑπὸ τινος
καταδρομικοῦ α' τάξεως. Τὰ δώδεκα
πλοῖα ἀπέπλευσαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ
Ρωσικοῦ στόλου, μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐ-
ξηφανίσθησαν ἐν τῷ ὀρίζοντι νοτιο-
δυτικῶς. Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐφάνη
μακρόθεν ὁ Ρωσικὸς στόλος. Τρεῖς
κεκονιοβολισμοὶ ἀντήχησαν πάραυτα.
Ἡ στιγμὴ ἦτο ἐπίσημος. Ἡ παρά-
ταξις τῶν ἐκεῖ ναυλοχούντων Γαλλι-
κῶν πλοίων πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Ρωσ-
σικῶν ἦτο τι μεγαλοπρεπές. Μετ' ὀ-
λίγων, ὁ Ρωσικὸς στόλος προπερυσό-
μενος ἔχων δ' ὀπισθεν τοῦ τῆς ἐλαφρὴν
μοῖραν καὶ τινὰ μεγάλα αἰμοκίνητα,
ἔκαμεν ἐλιγμόν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
λιμένα. Ἐπὶ κεφαλῇς ἦτο τὸ θωρη-
κτόν «Ἰμπεράτορ-Νικολάι-Ιος» εἶρον
σημαίαν μιστάρχου τῆς μεσογείου καὶ
ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ ἑτέρων 4 σκαφῶν.
Τὴν 12 20' ὁ ναύαρχος Ἀβελάν ἐ-
πιβίβασθεις τῆς λίμβου του φερουσης
τὴν ἐθνικὴν τῆς Ρωσσίας σημαίαν,

Στην θύνητο εἰς τὴν λιμένα, συνοδεύ-
μενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ καὶ τῶν
λοιπῶν κυβερνητῶν, οἵτινες ἠκολού-
θουν ἐν τῷ ἄλλῳ λείμῳ. Δίκα καὶ
τρεῖς χανοιοβολισμοὶ ἀντήχησαν ἅ-
μα τῇ ἐν τῷ λιμένι εἰσόδῳ τοῦ ναυ-
άρχου, ὅστις μετ' ὀλίγων πλησιάσας
εἰς τὴν προκυμαίαν ἀπεβίβασθη. Ἐκεῖ
ἔτυχε τὸ πρῶτον ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ
λιμενάρχου, ἀκολούθως δὲ συνοδεύ-
μενος ὑπὸ τιμητικῆς φρουρᾶς γωρ-
φυλάκων ὠδηγήθη εἰς τὸ ναυαρχεῖον.
Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν τῆς Γαλλίας ὑ-
πουργὸς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυαρχε-
ίου τῆς Τουλῶνος, συνοδεύμενοι ὑ-
πὸ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῶν ἦλθον ὅπως
ὑποδεχῶνται τὸν ναύαρχον Ἀδελάν
εἰς τὴν θύραν, ἐνῷ ἡ φρουρά, εἰ τιμ-
πανισταὶ καὶ σαλπικταὶ τῷ ἀπέδι-
δον τιμὰς, ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ πληρώ-
ματος ἐπὶ τῆς ἐξόδου τῆς πλατείας
τῶν Ὀπλῶν, ἀνέκρουε τὸν ἔθνικόν ὕ-
μνον τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἐγκάρδιος αὐτῇ ὑποδοχὴ διήρ-
χισεν ἐπὶ πολὺ. Ἀντηλλάγησαν ἐγκω-
μιώδεις λόγοι ὑπὲρ τῶν δύο φίλων ἔ-
θνῶν καὶ τῶν δύο ναυτικῶν. Κατὰ
τὴν ἔξοδον αἱ αὐταὶ τιμαὶ ἀπεδόθησαν
πρὸς τὸν Ρώσσον ναύαρχον, ὅστις με-
τιδῶν, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τῆς προκυμαίας,
ἐνθα ἐπιβιβάσθη τῆς λέμβου τοῦ δι-
ηυθύνου πρὸς τὸ Formidables ὅπως ἐ-
πισκευῇ τὸν ναύαρχον Boisouly. Ὁ
κυβερνήτης τοῦ ἐνεργοῦ στόλου περι-
στοιχοῦμενος ὑπὸ δύο ὑποναυάρχων,
τοῦ ἐπιτελείου τοῦ καὶ ὁλῶν τῶν κυ-
βερνητῶν τῶν πλοίων, ὑπεδέχθη τὸν
ναύαρχον Ἀδελάν πλησίον τῆς ἀνα-
βάθρας, ἐνῷ ἡ φρουρά παρουσίαζεν ὁ-
πλα, ἡ δὲ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸ ἔθνι-
κόν τῆς Ρωσσίας ἑμβατήριον. Ἡ ἐ-
πισκεψὶς διήρκεσε περὶ τὰ εἴκοσι λε-
πτὰ. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέψατο τὸν
κυβερνήτην τοῦ ἐν ἐφεδρείᾳ στόλου, ἐ-
πὶ τοῦ ὠρεηκτοῦ «du la Jaille», ἐπὶ
αὐτῇ αὐταὶ τιμαὶ τῷ ἀπεδόθησαν, καὶ
ἐπιστρέψεν εἰς τὸ πλοῖόν του ἐνθα με-
τὰ τινὰς στιγμὰς τίσσας γάλλοι
ναύαρχοι ἦλθον νὰ τὸν ἐπισκευθῶσιν.
Πά τες οὗτοι εὐτοχῶν ὑποδοχῆς μεθ' ὁ-
λῶν τῶν τιμῶν τῶν ὀφειλομένων εἰς
τὴν ὑψηλὴν θέσιν, ἦν κατέχουσιν.

Ἦν ἡ ἕκτη ἐσπερινὴ ὥρα. Ἡ προ-
κυμαίς, τὰ παρῶντα καὶ οἱ ἐξῶστα
τῶν οἰκίων ἦσαν πολὺ στενὰ ὥστε νὰ
περιλάβωσι τὸ πλῆθος ὁπερ ἦρξατο συν-
εστίζουμιν ἀπὸ τῆς 2—3 μ. μ. ὅπως
παρεμεινῇ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ
ναυάρχου. Ἀμ' ὡς ἐρᾶν, ἑκατὸν χι-
λιάδες θεατῶν καθ' ὅλην τὴν προ-
κυμαίαν ἤρξαντο φωνοῦντες ἐπὶ νεύ-
λῃ μὲν «Ζήτω ἡ Ρωσσία!», φρενη-
τιώδη δὲ χειροκροτήματα συνάδουσιν
τὰς ζητωκραυγὰς. Ὁ ἐνθουσιασμοῦ εἶνε
ἀπερίγραπτος. Ὁ ναύαρχος τοῦ Ρωσ-
σικοῦ στόλου διὰ τῆς μεγαλοπρεπείας
αὐτοῦ ἐπέσπευε τὸν θαυμασμόν ὁλοῦ
ἐκείνου τοῦ πλήθους, ὅπερ ἀπαντῶν
εἰς τοὺς χαιρετισμούς του χειροκρο-
τεῖ ἐκ νέου καὶ ἐκράυαζε «Ζήτω ἡ

Ρωσσία! Ζήτω ὁ Τσάρος! Ζήτω τὸ
Ρωσσικόν ναυτικόν!»

Ναμίζω ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ κο-
σμῷ ἦδύνατο νὰ συγκινήσῃ τοσοῦτον
τὴν καρδίαν τοῦ ναυάρχου Ἀδελάν
ἐκπρωπούντος τὸν Τσάρον καὶ τὸν
Ρωσσικόν ἔθνος, ὅσον ἡ δημοτικὴ αὐ-
τῇ ὑποδοχὴ καὶ αἱ ζητωκραυγαί, αἱ
ἐκτενόμεναι ἐκ τῶν μυθῶν τῆς καρ-
δίας ἐκαστοῦ.

Ὁ ναύαρχος τῆς Ναυπρώτος ὑπεδέ-
χθη τὸν ναύαρχον, ὃν παρουσίασε πρὸς
τὸν δημάρχον τῆς Τουλῶνος, περι-
στοιχοῦμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμ-
βουλίου, καὶ λοιπῶν ἀπεσταλμένων
διαφόρων ἐπαρχιῶν. Κατὰ τὴν πα-
ρουσίασιν αἱ μουσικαὶ ἀνέκρουσαν δι-
αδοχικῶς τὸν Ρωσσικόν ὕμνον καὶ
τὴν Μασσαλιώτιδα ἐν μίσῳ ζητω-
κραυγῶν. Ὁ ναύαρχος Ἀδελάν προ-
δῆλως συγκινήμενος, δὲν ἔπαυε σεί-
ων τὸν πῆλόν του καὶ ἐπαυλημμένως
φω. ὦν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του·
«Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Ὁ δημάρχος ὠμίλησεν ὡς ἀκο-
λούως·

«Ναύαρχε,
Τὸ Ρωσσικόν ναυτικόν εὐτοχῇ ἀδελ-
φικῆς δεξιώσεως παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ
ναυτικοῦ, ἥδη δὲ παρ' ὁλοκλήρου τοῦ
Γαλλικοῦ λαοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν
τῶν μᾶλλον ἀπομακρυσμένων ἦλ-
θον πρὸς ὑμᾶς, διακαῶς ἐπιθυμοῦν-
τες νὰ παρεμεινῶσι κατὰ τὴν ἀφίξιν
σας, ἵνα σὰς διαβιβάσωσι τὰς συμπα-
θείας τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ρωσσί-
αν, ἣν ἐκπροσωπεῖτε τοσοῦτον εὐγε-
νῶς.

Τὰ αἰρετὰ ταῦτα μὲν τῆς χώρας
μας συναθροισθέντα ἐν τῷ δημαρχεῖῳ
τῆς Τουλῶνος, ἦντις πρώτη ἐν Γαλ-
λίᾳ ἔσχεν τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ σὰς
χαιρετίσῃ, ἠθέλησεν, νὰ δεῖξωσι κα-
λῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅτι, ἐν τῇ γῶ-
ρᾳ μας, εἶναι αἱ καρδίαι ὁμοφρονούσιν,
ὅτι ἐν αἰσθημα μὲς ἐμφυχῇ ὁλοῦς·
αἱ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὁλοκλή-
ρου τῆς Γαλλίας, ἦν μίλλετε νὰ διέλ-
θητε, θὰ σὰς ἀποδεῖξωσι πόσον βαλὴτα
εἶν' ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὸν
ὁμέτερόν. Ἡ πόλις τῆς Τουλῶνος εἶ-
νε ἰδίᾳ εὐτυχὴς διότι πρῶτον μὲν διὰ
τὴν ἐπισκεψὶν ταύτην, ἦντις θὰ ἐμπε-
δώσῃ τὴν φιλίαν τῶν δύο μεγάλων ἔ-
θνῶν, καὶ ἦντις ἀποδεικνύει τὰς σχέ-
σεις αὐτῶν. Ἡ πόλις τῆς Τουλῶνος
οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τὴν τιμὴν
ἣν τῇ ἐγένετο σήμερον.

Ναύαρχε, ἐν ὀνόματι τοῦ πληθυσμοῦ
τῆς Τουλῶνος, σοὶ εὐχομαι τὸ ὅς
εὐ παρίσσης, ἐν ὀνόματι τοῦ δημοτι-
κοῦ συμβουλίου σὲ προσαγορεύω.»

Ὁ ναύαρχος σφίγγων τὰς χεῖρας
τοῦ κ. δημάρχου τῷ εἶπεν ἐπόσον
συγκινήθη ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης
ὑποδοχῆς, ἦντις θάρσθη ἐποχὴν εἰς
τὰ γρονικὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ ὅτι ἐν
ἡδύνατο νὰ τῷ ἐκφράσῃ καλλίαν τὴν
εὐγνωμοσύνην του καὶ τὴν τοῦ ρωσ.

αἰκοῦ λαοῦ εἰμή, φωνῶν ἐκ βάθους
καρδίας. «Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Ἀπὸ δ' ἀπέτεινε φιλικούς τινὰς λό-
γους πρὸς ἑκαστὸν τῶν ἀπεσταλμένων
ὠδηγήθη εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ὁ ναύ-
αρχος κατὰ τὸ μᾶλλον συγκινήμενος
ἐκ τῆς ἀδελφικῆς δεξιώσεως, ἦντις τῷ
ἐγένετο, παρουσιάσθη τρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐ-
ξώστου τῆς πρῶτης σείων τὸν πῆλόν
του ἐκράυαζε «Ζήτω ἡ Γαλλία» τὸ
πλήθος ἀπῆντα «οὐρα! Ζήτω ἡ Ρωσ-
σία! Ἡ δευτέρα φράσιν κρατῶν πο-
τήριον πλήρες καμπάνιου ἐκράυαζε
«Πῶν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας». Τέλος τὴν
τρίτην φράσιν ὁ ναύαρχος ἐμεινεν ἐπὶ
τινας στιγμὰς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου χαιρε-
τίζων ἐπιχαρίτως καὶ ἡ «στιγμὴν»
ἠτοιμάζετο νὰ ποταρῇ, πρὶν ἐπερὶ διὰ
τρεμύτης φω. ἦς τὰς λέξεις ταύτας·
«Φίλοι μου, εὐχαριστῶ. Ζήτω ἡ Γαλ-
λία!» Τὸς λόγους τούτους, φρενητι-
ωδῆς ζητωκραυγαὶ ἐπηκολούθησαν. (1)

ναύαρχος ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἐμεινεν ὡς
ἐν ἐκστάσει. Τὰ πλήθος ἐχειροκρότη-
σεν ἐκ νέου, κράζον «Ζήτω ἡ Ρωσσία!»
Ὁ ναύαρχος ἔκλινε χαιρετίζων ἀκό-
μη ἀπαξ, εἰτα δ' ἀπεσύρθη ἐν τῷ μέ-
σῳ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας
τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Ρωσσικοῦ ναυτι-
κοῦ. Μετὰ πολλῆς δυσκολίας, ὡς ἐκ
τοῦ συνωστισμένου πλήθους, ἐξελθὼν
τοῦ δημαρχεῖου, ἐπεβίβάσθη τῆς λέμ-
βου τοῦ ἀναχωρῶν δ' ἐκράυαζε μετὰ
τῶν ἀξιωματικῶν του «Ζήτω ἡ Γαλ-
λία!»

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ὑπεδε-
χθεὶς τὸν ναύαρχον ἐν τῷ ναυαρχεῖῳ
ὠμίλησεν ὡς ἑξῆς·

«Ναύαρχε,

Ὑπερβαίνειμαί εὐχόμενός σοι ἐν
ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας τὸ ὅς εὐ
παρίσσης! αἱ γροντολογίαι 1891 καὶ
1893 ἔα μείνωσιν ἀνετίθηται, πὰ δύο
μᾶτα Κρόνσταδτ καὶ Τουλῶν θὰ μεί-
νωσι διὰ παντός ἐκ χειροκροτήματων ἐν
ταῖς καρδίαις μας.»

Ὁ ναύαρχος Ἀδελάν χυχαρίστη-
σε τὸν ὑπουργόν διὰ τὴν εὐγενῆ ὑπο-
δοχὴν καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἐν ὀνόματι
τῆς Ρωσσίας, τοῦ Τσάρου μας καὶ τοῦ
ναυτικοῦ, δὲν θὰ ἐξέστην νὰ σὰς εἰπω
τιμὰλλον εὐχαρίστησιν ἡ τὰς λέξεις ταύ-
τας «Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Οὕτως ἔληξεν ἡ ἑορτὴ τῆς 13 Ὀ-
κτωβρίου. Ὁ Ρωσσικὸς στόλος θὰ περα-
μείνῃ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ δέκα πενήτημερον·
αἱ ἑορταί, ὡς ἐν ἰδιαιτέρῳ προγράμμα-
τι ἐδημοσιεύθη, θὰ διαρκέσωσι μέχρι
τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ
Ρωσσικοῦ στόλου. Τὴν 16 Ὀκτωβρ. ὁ
ναύαρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἀνε-
χώρησαν εἰς Παρίσιους· ἀπερίγραπτος
ἡ γενόμενῃ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ὑποδο-
χὴ μέγας ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τῶν
Ρώσων ἐπικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν
Γαλλίαν, ἥδη δὲ θεωρεῖται δεδοία ἡ
συμμαχία τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων.
Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οὐδὲν ἄλλο
ἀκούει τις εἰμή τὰς λέξεις Γαλλία,
Ρωσσία, Αἱ ἐγγύματα ἐρημνίδες καθ'

ἐκάστην ἀφαιροῦσιν ὁλοκλήρου, στῆ-
λας τὰς Γαλλο-ρωσσικὰς ἐορτάς.
Ὡς νοστὸν, μετὰ τὴν ἐπισκεψὶν τοῦ
εἰς Παρίσιους, ὁ ρώσος ναύαρχος θὰ
ἐπιστρέψῃ πρῶτον τὴν Λυῶν, εἰτα δὲ
τὴν Μασσαλίαν. Ἐν μὲν τῇ Λυῶν ὁ
ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου θὰ ἐκπρῶσ-
πύσῃ τὴν κυβερνήσιν, ἐν δὲ τῇ Μασ-
σαλίᾳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ
κ. Pylmal βουλευτὴς τῆς τελευταί-
ας τούτης πόλεως, ἐνεργεῖ παρὰ τῷ
πρέσβει τῆς Ρωσσίας, ὅπως ἐν τῶν
ἐγγυοδολημένων ἐν Τουλῶνι πλοίων
στα. ἡ εἰς Μασσαλίαν τὴν ἐπισκεψὶν
ἡμέρῃν διὰ τὴν ἐπισκεψὶν τοῦ Ρώσσου
ναυάρχου. Αἱ λοιπαὶ δυνάμεις βεβαίως
μετὰ δυνάμειας θὰ εἶδον τὰς στενὰς
τάτας σχέσεις Γαλλίας καὶ Ρωσσί-
ας ὅτι ἐπὶ τῇ νῦν νὰ ἴδωμεν ὁποίας
συνεπειὰς θὰ ἔλθῃ ἡθερμὴ αὐτῇ δεξι-
ωὶς ἡ γενόμενῃ πρὸς τοὺς Ρώσσους.
I. N. Δ.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΟΣΕΝΟΣ

ΕΝ ΔΕΜΗΣΣΩ

Μόλις τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον
ἐγνώσθη ἐνταῦθα ὅτι προέχεται νὰ ἐ-
πισκεψῇ τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ἐν Κύπρῳ
ἀξὸς, πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Κ.
Παυριῆς καὶ ἀμα τῷ ἀκούσματι οἱ
κάτοικοι Δεμητσοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν
ἐπιθυμίαν νὰ ὑποδεχῶσιν αὐτὸν με-
τὰ τῆς προστηκούσης τιμῆς, ἐφ' ᾧ καὶ
διόρισαν ἐπιτροπὴν, ὅπως χαίρετι-
σῇ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Πολλὴ
πρὸ τοῦ κατὰ πλοῦ τοῦ αὐστριακοῦ ἀ-
τμοκινήτου κόσμος πλοῦς ἀνέμενεν ἐπὶ
τῆς ἀποβάθρας, ἀμα δὲ τῇ ἀγκυροβο-
λήσει αὐτοῦ λέμβος, ἐφ' ἧς ἐνυμάτι-
ξεν ἡ ἐλληνικὴ σημαία, προσήγγισεν
τὸ ἀτμοπλοῖον φέρουσα τὴν ἐπιτροπὴν,
ἦντις προσηγγόρευσε τὸν κ. πρόξενον ἐκ
μέρους τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος Δε-
μητσοῦ διὰ τοῦ ὅς εὐ παρίσσης.
Περὶ τὴν ἐξοδὴν ἐσπερινὴν ἀπεβίβά-
σθησαν ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Πανου-
ριῆ, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἀπείρου
πλήθος ἐζητωκραύαζε φρενητιώδως
κατόπιν συνθημάτων ὑπὲρ τοῦ ἀντι-
προσώπου τοῦ Βασιλέως μας· «Ὑπὲρ
τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους» καὶ ὑπὲρ τῆς
ἐνώσεως. Οἱ ξένοι προσηνῶς συγκινή-
μενοι χυχαρίστησαν τὸ πλῆθος, ὅπερ
ἐκολούθησεν αὐτοῦ μέχρι πῆς εἰκίας,
ἐν ἣ κατέλυσαν. Κατὰ τὴν διάβασιν
τοῦ πλήθους ὁ ἀντιπρόσωπος Δεμητ-
σοῦ — Πάρος κ. Σωκράτης Φραγκού-
δης ἔδω ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς οἰκίας
του τὸ σύνθημα τῆς ζητωκραυγῆς
ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰς ὃ τὸ
πλήθος βροντοφῶνως ἀπήντησεν.

Τὰ πλοῖα ἦσαν σηματοδότηστα,
ὡς καὶ τὸ ὕμνασθῆναι, εὐτυχὸς ἡ κυ-
αὶ ὁλευκὸς θὰ κυματίζῃ καθ' ὅλην τὴν
ἐνταῦθα διαμονὴν τοῦ λαοφιλοῦς προ-
ξένου. Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι καὶ αἱ διά-
φοροι ἀρχαὶ καὶ ἐπιτεταταὶ τῆς κοινό-
τητος θὰ ἐπισκευθῶσιν αὐτὸν τὰ προ-
ξενικὸν ζεῦχος.

Δεμητσοῦ 26 Ὀκτωβρίου 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Επί μίαν ὁλὴν ἐβδομάδα συνεδρίασαν τοὶ κακοῦργοι δικαίον ἐν Δευκωσίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ τῆς νήσου κ. Α. Σμῆ, κατεδικάσθη μετὰ πέντε ἐπὶ πρῶν κατηγορηθέντων, δύο εἰς θάνατον, τὸν Κυριακὸν Χ. Μιχαήλ καὶ Ἀχμέτ Ἰμπράχιμ Μίνναρη, τοὺς δ' ἄλλους ἐλλείπει μάρτυρων ἀπέλυσεν.

Κατεδικάσθη εἰς ἐξεστὴ θάνατον ὁ τινὲς ὁθώμας ἂν Ἀλῆ Χ. Ἀλεττίν, ὁνομαζόμενος, κατηγορηθέντα ὅτι ἠτέλλησεν πρὸς φύτιν ἐπὶ δευτέρου κόρης.

Κατεδικάσθη εἰς τριετὴ φυλάκισιν τὸν Κυριακὸν Χ. Μιχαήλ ἐκ Κάτω Ζωδίας, κατηγορηθέντα ἐπὶ κλοπῇ καὶ εἰς ἐξεστὴ τὸν Μιχαήλ Γρακουμῆν ἐκ Πελοπόλεως, ὅστις κατηγορήθη ἐπὶ τραυματισμῷ.

Ἀξία παντὸς ἐπαίνου τυγχάνει ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διοικητοῦ κ. Κίρκ ἀξιότιμος δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Λευκωσίας, ὅτι προνοοῦσα περὶ τῆς υγείας τῆς πόλεως ἀπεφάσισε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὁχετοῦ Κοπρία, ὅστις ἐνεκα τῶν ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσιῶν καθίστατο ἐστία νοσημάτων. Ἡ ἐργασία αὕτη τεθεῖσα εἰς μειοδοσίαν κατεκυρώθη ἤδη εἰς ἐργολάβαν ἀντὶ λίρων 655.

Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἀρίκετο ἐν ταῖς ὁ. Καταλάνος, καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν, ὅστις ἀνεχώρησεν αὐτῇμερὸν εἰς Δευκωσίαν, ὅπως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ἐν τῷ αὐτῷ Γυμνασίῳ, εὐτὼ δὲ διὰ τοῦ λίαν ἐπικρίως γενομένου διορισμοῦ αὐτοῦ συμπλη-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ
ΚΕΦ. VII.
ΠΩΣ Η ΤΥΧΗ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΥΝΟΙΚΗ
ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΑΜΒΡΟΣΙΩ.

«Ο βοήθος οὗτος δὲν εἶχεν ἤδη εἶψη τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ χατῆλόγου τῶν δεσποτῶν καὶ ἡ γυνὴ παντάπασιν οὐκ ἐνόησε εἰς τὸν ἐν τῷ ἱερμαρίῳ τοῦ Θωμαί Σιλβὰ εὐρεθέντα κεκλεισμένον ἀστυνομικὸν πρᾶκτορα. Ἐγείρας λοιπὸν τὸ βλέμμα ὅτε ἤκουσε τὴν χαιρετισμὸν τοῦ καὶ ἀποδοῦς τὸν ἰδικὸν τὸν εἶπεν αὐτῷ φιλικῶς:

— Πόσον πρωὶ ἤλασθε ἰδῶ σήμερον, κύριε Ἀμβρόσιε!

— Ἀλλὰ ναι, ἀπήντησεν ὁ πρᾶκτωρ μετὰ θλιβεροῦ ὄρους.

— Ὡς βλέπω, ἀκολουθεῖτε τὸ ἀξιωμα ἐκεῖνο τῶν προγόνων μας, οἵτινες ἔλεγον: «κοιμῶμαι ὅταν οἱ ἀστέρες φαίνονται καὶ ἐγείρου ὅταν σβέννυνται.»

Μετά τὰς λέξεις ταύτας, αἰτίνες προεβόλθησαν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης εἰρωνείας, ὁ «φερμα-

ροῦται τὸ προσωπικὸν τῶν καθηγητῶν.

— Ἡ ἐξῆς ἀξιοσημείωτος ὑπόθεσις ἐξεδικάσθη ἡμέτερον ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λάρνακος: Χωρικός τις ἐξ Ἀραδίππου κατηγορήθη ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 4ης Ἰουλίου ἐπέτιθ' ἐπὶ τῷ συτρώπου τοῦ κατὰ τὸν νοσοκομεῖον συγχωροῦ τῶν καὶ ἀπέκοψε διὰ τῶν ὀδόντων τοῦ τοῦ αὐτοῦ. Κατόπιν ἐπικρὶν ἐνδείξεων τῆς ἐνοχῆς τῶν τῶ δικαστηρίου κατεδικάσθη τὸν μὲν πρῶτον εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν, τὸν δ' ἕτερον εἰς τριμήνιον, ἀμφοτέρους δὲ εἰς τρίμηρον ἀποζημίωσιν, ἣν ἂν ἀποτίσῃ τῷ κατεβωθέντι καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. Τὸ δικαστήριον περιπλέον ἐχαρὰκτῆρισε, λίαν δικαίως, τὴν πράξιν θηριώδη.

— Ἡ Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι νέα Λίσχη συνίστη ἐν Λεμεσῷ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τὸ κέντρον τῶν φιλελευθέρων». Εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

Παρισινὸν οἰκονομολογικὸν φύλλον γράφει τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι τὰ ἐξῆς σχετικῶς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα: «Λέγεται ὅτι προωποῦνται ἀπὸ τοῦ νῦν ἡ βελτιώσεις τῶν ἑλληνικῶν ἀξιών. Οἱ παρισινοὶ οἰκονομολόγοι συνερῶντησαν, ὡς λέγουσι, μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τινων σημείων, σχετιζομένων πρὸς τὸν ἀναδιοργανισμὸν τοῦ ἐπικρατοῦντος οἰκονομολογικοῦ ζητήματος καὶ πρὸς γενι-

τοπρίσασθαι ἐκτὸς τὸν ἄλλο.

— Βεβαίως, προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τοῦ θύρου καὶ οἰκιστῆς, ὅτι: «ὅσοι ἤρθεσαν νὰ φλυαροῦν, ἐβελτιώθητε ὅτι πάντες οἱ ἔνδομοι κύριοι, οἱ ἂν ἀστυνομία ἐνεπιστεθῇ εἰς τὸν ἐξάδελφόν μου Στέφανον εἴνε ἐν πλῆρει τάξει καὶ ἔρχεσθαι. . .

— Ναι, ναι, εἶπε διακόψας αὐτόν, ἔκχα τὴν ἐκθεσίαν μου καὶ τώρα χωρὶς νὰ χάτω οὐδὲ λεπτόν πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς τὸν Πρωτοδικαστοῦ τῶν ἐγκληματιῶν, ἵνα τῷ ἀναγγείλω ὅτι δεσποτῆς τις κρύπτει τὰ ἀληθῆς αὐτοῦ ὄνομα, τὸ ὅποιον ὅμως κάλλιστα γνωρίζω καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχω σπουδαίας πληροφορίες ν' ἀνακοινώσω.

— Πόλὺ καλὰ, πόλὺ καλὰ, εἶπε παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκολουθήσῃτε ὅπως εἶς ἀνείω παρευθεῖ τὴν θύραν.

«Καὶ μὴ ζήτησὶ καλῆτερον τούτου;» εἶπε καθ' αἑαυτὸν ὁ Ἀμβρόσιος.

Ἡ κλεῖς περιστράφη ἐντὸς τοῦ κλειθεῖου, ἡ θύρα ἠνοιχθῇ καὶ ὁ οδερματοπρόδοτος ἀπὸ ἐχαιρέτισε φιλικῶς τὸν ἀνέπιστον αὐτῷ ἐλευθερωτῆν, εὐρέθη ἐν τῇ ὁδῷ, καλυπτομένη κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὑπὸ πυκνῆς βούβλης, ἥτις εἰς ἐπέτρεπε νὰ διακρίνῃ τις καὶ τὰ πλησιέστερα αὐτῷ ἀντικείμενα.

«Ἀναμειβόμενος, εἶπε μετ' ἀνεκράστου χα-
ρᾶς ὁ οδερματοπρόδοτος, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν.»

II.
Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὁ ἄρως μετὰ τοῦ ζῆφου τῆς

κὴν βελτιώσιν τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν. Λέγεται δ' ἐπείσης ὅτι ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης μέρος ἔλαβον καὶ οἱ ἐν Λονδίῳ οἰκονομικοὶ κύριοι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Πίστως 50 ἐκ τριμυρίων θά ζή-
τηθῇ πρὸς τὸν κινεδοῦλιν δια τὴν ναυπήγησιν καὶ τὸν ὀπλισμὸν θωρηκτῶν.

Λέγεται ὅτι οἱ γερμανοὶ τραπέζιται, παρ' ὧν ἐζητήθη δάνειον ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσι τὰ ἰταλικά οἰκονομικά ὑπὸ ἐπιβλεψιν. Ἡ εἰδήσις αὕτη παρήγαγε ζωηρὰν συγκίνησιν, ἡναγκάσθη δὲ καὶ ἡ δημοσιεύσασα αὐτὴν ἐφημερὶς νὰ τὴν διζυεύσῃ.

— Κατὰ τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας δι' ἐγκυκλίῳ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως γνωστοποιεῖται ὅτι τοῦ λοιποῦ παρέχεται εἰς τοὺς ληστὰς ἀμνηστία μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς Πύλης καὶ ἐπεμείνωσ αἵρεται τὸ μέ-
χρι τοῦδε σύστημα, καθ' ὃ οἱ λησταὶ ἡμνηστεύοντο διὰ χρηματικῆς ἐγγυήσεως.

— Πρὶν ἢ λήξῃ ὁ αἰὼν οὗτος θὰ περ-
τωθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ μέ-
γας σιδηροδρόμος τῆς Ρωσσίας, δι' οὗ τὸ κράτος τῶν Τσάρων θὰ συνδεθῇ πρὸς τὸν εἰρηναῖον ὠκεανόν. Ὁ σιδηροδρόμος οὗτος θὰ ἔχη ἐν ἑλῷ ἑκτασιν 7,588 χιλιομέτρων, ἐναρξῆς δὲ τοῦ κολοσσαίου ἔργου ἐγένετο ἐκ τῶν δύο ἄκρων. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰσῆλθον εἰς τὸν πεταμὸν Γενήσευ τὰ ἀτμό-
πλοια δι' ὧν θὰ μεταφερθῇ τὸ ὑλίκον, ἡ εὐκολία δὲ τῆς μεταφορᾶς θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν κατασκευὴν.

— Ὁ Τσάρος ἐτηλεγράφησεν πρὸς τὸν κ. Καρνὼ ὅπως ἐκφράσῃ αὐτῷ τὴν

ἡμέρας ἀρίκετο ἐσπευσμένως εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀρχέστων, ὅπου εὐρίσκετο τὸ οἰκημα τοῦ. Εἰσ-
ελθὼν ἐναπέθηκε ταχέως ἐν τῷ ζωστῆρι αὐτοῦ ποτὶν τι ἀρετὰ στρογγύλον, ὑπόλοιπον τῶν αἰσχυρῶν αὐτοῦ οἰκονομικῶν, ἔκαμε δὲ μετὰ τοῦ ἱματισμοῦ ἐπιμελῶς τοποθετημένου με-
τὰ πολλῶν ἄλλων ἐντὸς ἱερμαρίου τινός, ὅπερ ἀνέμαζεν εἰς μέρειν τοῦ μεταμυρίων, ὁ βο-
θούμενος δὲ ὑπὸ μακρὰς ράβδου ἐνέπηξεν αὐ-
τὸ ἐντὸς τῆς καπνοδόχου. Κατόπιν θέλωμεν ἴ-
δῃ πρὸς τίνα σκοπόν. Περιεβλήθη ἐνδομα-
τα κληρικῶν, ἐπωφελομένους δὲ τῆς ἐπικρα-
τούσης εἰς αὐτὴν οὐκ ἐλαττωμένης καταστάσεως τῆς ἀτυμοκρατίας ἐξῆλθε τῇ Λισβῶνι: χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ εὐδὲν τὴν προσοχὴν. Ἐνόησε ὅτι δὲν ἤδυντο νὰ διατρέψῃ πλέον ἐν Πορτογαλίᾳ, διὸ καὶ ἔλαβεν ἄνευ διαταγῆς τὴν εἰς τὴν Λερίδα ἀγούσαν, πόλιν τῆς Ἰσπανίας, γειτνιά-
ζουσαν πρὸς τὰ πορτογαλλικὰ σύνορα.

— Ἀναμειβόμενος εἶπε καθ' αἑαυτὸν, ἐσπευσμέ-
νως βήμασιν ὁδεύων, τὸ μῖσον τῆς ὑπερασπι-
σεως, ὅπερ ἐφύρον ἐφαίνετο τοσοῦτο λυσίτελες, ὥστε θέτων αὐτὸ εἰς ἐνέργειαν ἤθελεν ἀπατήσῃ
τὴν δικαιοσύνην. Ἐν τούτοις ἔχων πάντα ὑπ' ὄψιν ἐπειδὴ ὁ λόγος εἶνε περὶ ἀγχόνης τῆς κα-
λῆτερον εἶνε νὰ παρενθίσω μετὰ τὸν ἐμὸν καὶ τοῦ
δικαστοῦ ἀνταρᾶ, τινὰ ἀπόστασιν. Ἐπειτα δὲ,
προσέθηκεν, ἐπιβύθουν νὰ στεῖλω καθε ἄλλο
πρᾶγμα πρὸς τὴν ἀπλήν μου ἄραν εἰς τὸν
κακοῦργον Θωμαί Σιλβαν. Ὅσον δὲ διὰ τὸν
Πέτρον Σάγγ, ὅς τὸν πρὸς ἡ φρενὴ δὲν θὰ τῇ

βαθεῖαν τοῦ συγκινήσεως καὶ ὁλὴν τὴν
εὐγνωμοσύνην τοῦ ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ὑ-
ποδοχῇ, ἣν ἔκαμεν ἡ Γαλλία εἰς τὸν
ρωσσικὸν στόλον, λέγων ὅτι αἱ νέαι
αὗται ἀποδείξεις τῆς ζωηρᾶς συμπα-
θείας προσθέτουσιν ἐνα δεσμὸν εἰς ἐ-
κείνους, οἵτινες συνδέουσιν ἤδη τὰς
δύο γῶρας καὶ θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς
στηρίξιν τῆς εἰρήνης.

— Περὶ τῆς πληθύσεως τῶν δώρων, αἱ-
να προσηγήθησαν εἰς τὸν ναυάρχον
Ἀβελάν, δύναται τις νὰ σχηματί-
σῃ ἰδέαν μανθάνων ὅτι ἐκ Παρισίων
ἐπέμψθησαν κατ' εὐθείαν εἰς Κρόνονατ
ἐξήκοντα κιβώτια, ἕτερα δὲ ἑκατὸν
κιβώτια ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῆς ναυ-
αρχίδας. Φυσικῶς τῷ λόγῳ, τοιαύτη
δεξιότης ἐνεποίησεν ἐν Ρωσσίᾳ εὐαρε-
στοτάτην ἐντύπωσιν, δημοτικαὶ δ' ἀρ-
χαὶ καὶ ἄλλα σωματεῖα ἐπεμψαν συγ-
χαρητήρια τηλεγραφήματα. Ὁ πρό-
εδρος τῆς ἐν Παρισίοις στρατιωτικῆς
Λέσχης ἔλαβε τὸ ἐξῆς τηλεγράμμα:
«Τὸ σύνταγμα τῶν ἐπὶ κλίτων τῆς
ρωσσικῆς φρουρᾶς πανηγυρίζον τὴν ἐ-
πέτειον τῆς ἐν Γόρνι Δούβνιακ μά-
χης, χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδελφότητι πρὸς
τὸν ἐνδοξὸν γαλλικὸν στρατὸν καὶ ἀ-
ναρῶναι. Ἡ Γαλλία, ζήτω ὁ
γαλλικὸς στρατός!» Ὅταν ἐδύνατο
σαν ἀνὰ μέσον τῶν λαῶν τοιαῦτα αἰ-
σθηματα διπλωματικὰ διαπράγμα-
τεύσεις εἶνε περιτταὶ καὶ ἀπὸ τοῦδε ἡ
διπλὴ συμμαχία ὑφίσταται ἐσὼν καὶ
ἡ τριπλὴ στερεά.

— Ὁ Τσάρος, καταλείπων τὸ φρέν-
δεσβουργ εἶπε πρὸς τὸν Δανὸν διαδο-
χον: «Ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς σκέπη τῇ
ζωὴν τῶν γονέων σου θὰ ἐρχώμεθα
κατ' ἔτος εἰς Φρένδεσβουργ, εὐθὺς διήλ-
θοντες τὰς τερατοτέρας τοῦ θίου ἡμῶν
ἡμέρας.»

— Ὁ Γκουὶὼ ὁ ἐπιφανὴς γάλλος μου-
σουργός, ὁ δαιμόνιος συνθέτης τοῦ Φά-
ουστ, ἀπέβίωσεν ἐν Παρισίοις.

ΚΑΙΩ ΟὐΔΕ Τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν. ΚΕΦ. VIII. ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΛΕΩΝ.

I
Κατὰ μήκος τοῦ μεγάρου τοῦ ἱππέου Μαν-
δοῦ ἐξείναιτο στενὴ ὁδός, ἐφ' ἣς ὑπῆρχε με-
κρά τις θύρα ἀνοίγμενη καὶ τὸν κήπον. Δι'
αὐτῆς εἰσέρχοντο καὶ ἐξέρχοντο οἱ ὑπὸ τὴν ὑ-
πηρέσιαν αὐτοῦ διατελοῦντες. Ὀλίγα τινὰ θή-
ματα μακρὰν τῆς θύρας πρὸς τὴν εἰσὶν τῆς
ὁδοῦ πλευρὰν ἡγείοντο δύο τοῖχοι, οἵτινες ὑπε-
βάσταζον οἰκτρὸν τι σκηνώμα. Οἱ τοῖχοι οὗτοι
προεξείναιτο τοσοῦτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὥστε ἐ-
λαμβάνον τὸ τέταρτον τοῦ πλάτους αὐτῆς καὶ
ἐσχηματίζον εἰδὸς τι κοιλώματος, ὅπερ ἦτο ἀρ-
κετὰ βαθύ, ὥστε νὰ δύναται ἄνθρωπος νὰ κρυ-
φθῇ ἐν αὐτῷ καὶ νὰ διαλάβῃ ἐν τῷ σκοτεινῇ τὴν
προσοχὴν τῶν διερχομένων, πολὺ σπανίων ἄλλως
τε εἰς τὸ μέρος τοῦτο μετὰ τὰς δυσμαίς τοῦ
ἡλίου.

II.
Ἦτο ἡ νύξ τῆς δεκάτης Σεπτεμβρίου 1703.
Ἀνθρώπος τις μετὰ προστάξεως κεκαλυμμέ-
νος διὰ μέλανος μανδύου κρύπτοντος τὸ κατω-
ῆμισον μέρος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐφαίνετο πα-
ραμυρῶν εἰς τὸ ὑποδαχθῆναι μέρος. Ἀφ' οὗ ἐρ-
ριψε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐκαστικὸν βέλημα καὶ
ἀνέτρεξεν ἀπασαν τὴν ὁδὸν εἰσίδυσεν εἰς ἐκεί-
νην τῶν Ἀρκάδων ὅτε καὶ εὐρίθη ἀνέναντι
περιπάτου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Παρίσι 26. — Ο ναύαρχος Άλφ-
λάν και οι ρώσοι αξιωματικοί έγέ-
νοντο δεκτοί εν Λυών μετὰ τοῦ αὐ-
τοῦ οἴου καὶ εν Παρίσις ἐνθουσια-
σμοῦ.

Παρίσι 27. — Ο Γκάρνιερ ἐξέ-
φρασεν ἐν συνέντευξιν τὴν ζωηρὰν φι-
λίαν του πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Τουλών 27. — Ο πρόεδρος τῆς Δη-
μοκρατίας Καρνὼ ἐπεθεώρησε τὰ ρωσ-
σικά πλοία, κατόπιν δ' ἐπισκέφη δὺν
ἐξ αὐτῶν καὶ παρέστη εἰς τὴν καθέλ-
κυσιν νέου γαλλικοῦ θωρηκτοῦ, χαι-
ρετιζόμενος ὑπὸ ἐνθουσιῶδων ζητω-
κραυγῶν.

Τουλών 28. — Κατὰ τὸ χῆος τὴν
ἐμπέραν παρατεθὲν γεῦμα ὁ Καρνὼ
ἔφερε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς φιλίας τῶν
δύο ἔθνων καὶ δι' αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εἰ-
ρήνης τοῦ κόσμου. Ο ναύαρχος Άλ-
φελάν προέπιεν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας,
τῆς εὐγενούς φίλης τῆς Ρωσίας. Ο
Καρνὼ ἀνεχώρησε τὴν πρωίαν. Οἱ
Ρώσοι, ἀξιωματικοὶ ἔχαιρέτισαν αὐ-
τὸν ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου.

Βιέννη 28. — Ο «Νέος Ἑλεῦθερος»
τύπος λέγει, ὅτι καθίσταται βέβαιον,
ὅτι συνεννόησις μετὰ τὴν Γαλλίαν καὶ
Ρωσίαν ἔρχεται εἰς ἀντιμετώπισιν
τῆς τριπλῆς συμμαχίας.

Παρίσι 29. — Ο κύριος Καρνὼ
ἀπῆλθεν ἐκ Τουλῶν.

Λονδίνον 1. — Παρισίαι τινες ἐφη-
μερίδες διέδωκαν τὴν εἰδήσιν, ὅτι αἱ με-
ταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰσπανίας σχέσεις
περιεπλάκησαν. Ἀλλὰ τὸ «Πρακτορεῖ-
ον Ρέουτερ» ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ δη-
λώσῃ, ὅτι αἱ σχέσεις αὗται διατελοῦ-
σιν ἐν ἀρίστῳ σημείῳ.

— Πι εἰ, ἡρώτησε κατὰ τὴν συνήθειαν ὁ ἀρ-
χηγός.

— Πλησιάζετε, κύριε ἀστυνομικὲ ὑπάλληλε,
ἀπῆντησαν δ' ἀγνωστοὶ καὶ ἀκούστα.

— Ο ἀστυνομικὸς ἔτινε τὸ σῶν.

— Εἶπα ὁ τῶν ἐγκλημάτων Πρωτοδικαστῆς.

— Αἱ ἐξελίξεις, ἔπεισε νὰ εἴπῃ ἀπεκαλυ-
πόμενος ὁ γνωστὸς ἡδὴ ἡμῖν Πέτρος Σάγα.

— Σοφισμῶν.

— Πῶς καλὰ! καλὰ! καλὰ! εἶπεν ὁ ἑταίρος.

— Οὐκ ἔστιν ἀπογορευτικὸν καὶ περισσώτερον
διοριστικὸν ἄλλοτε. Ὅταν καλῶνται διὰ τοῦ
μαρτύρου μου κρίσις νὰ μὴ ἀναγνωρίζετε. Ἀ-
κούσατε! Ἐξέτε τὰς ἀδείας σας. Ἀκολουθεῖ-
σατε αὐτὰς μετ' ἀκριβείας. Θὰ ἐναρξηθῶμεν
αὐτὸν περὶ τοῦ κορίθου Ἀνδρόστου. Δὲν εἶνε
καὶ μακρὸν. Ἀς προσπαθῶμεν μόνον νὰ μὴ
ἀποτύχωμεν εἰς τὴν συλλήψιν τοῦ Θωμά Σιλ-
δα, ὡς χρεὶς εἰς ὅμειν τοῦτο συνίδῃ ὅτι ἀνελά-
βετε ἐκ νέου τὴν εἰς τὸν φεγγίτην θέσιν σας.

— Οὕτω τρεῖς ἀνδρες αἱ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ κά-
τω μέρος τῆς ἐδῶ καὶ τρεῖς εἰς τὸ ἄνω εἰς
τὸν ὅρον ὡς νὰ ἀποτελεσθῶσι δύο ζῶντα δια-
φωτιστά. Ἀλλ' αὐτὰ δὲν νὰ εἴπω ἀνοικτὰ
καὶ κεκρυμμένα εἰς τοὺς τοίχους καὶ νὰ κλει-
σθῶσι μόνον κατ' ἑνὲς στιγμῆς ἡδὲν εἰσόδῃ
εἰς τὴν δόδον ὁ κακὸς ἄνθρωπος εἰς ἐξέλιξιν τῶν
Ἀρκάδων εἰς ἐκ τῆς πλατείας τοῦ Ρέουτερ.

— Εἰτε σὺν ὅλοις βήμασι τὸν Πέτρον Σά-
γα ἔδωκεν αὐτῷ ἰδιαιτέρως καὶ ἄλλῃν πρὸς
καταγὰν. Ἀλλ' ἐν ὅτῳ τὰς ἀδείας κρίνεις,

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τὴν διώρυγαν τοῦ Σουὶζ διήλθον κατὰ τὸ
παραλθόν ἔτος 3559 πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων
2581 ἦσαν ἀγγλικά, γερμανικά 292, γαλλικά
174, τὰ δὲ λοιπὰ 512 ἀνήκον εἰς λοιπὰ ἔθνη.
— Αἱ κοινὰ γάλλοι, μολοντες αὐξίνουσιν εἰς
μείθεος 80 καὶ 90 ποδῶν, ἔγρουν τότεν μι-
κρὸν λάρυγγα, ὥστε δυσκόλως δύνανται νὰ
καταπίωσιν ἀντικείμενον, μεγαλῆτερον με-
γέθους μῖς γάλλος, ἐνῶ τὸ γένος τῶν φα-
λαϊνῶν, αἵτινες ὀνομάζονται *Spermaceti* ἔχει
μείθεος στήματος καὶ λάρυγγος ἱκανοῦ νὰ κα-
ταπίωσιν εὐκόλως δρόκλον ἄνθρωπον. Αὐταὶ
ἴσως νὰ καταπίωσιν τὸν Ἰωάνν, τῆς Παλαιᾶς
Γραφῆς.

— Ζῆντι κόμμι. Δαυδάνοντες ὑπ' ὅσιν τὴν ἐ-
ξαγωγήν, ἥτις γίνεται ἐκ Μασσαλίας, ἀνθρώ-
πων τριῶν τῆς κέρραλης, ὑπολογίζομεν, ὅτι
2,000,000 γυναικῶν κατ' ἔτος κάμνουν χρῆσιν
αὐτῶν. Ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ φουτρώσῃ
τόση ποσότης γυναικῶν τριῶν, τὰ κακὰ
στόματα λέρουν ὅτι προέρχονται καὶ ἀπὸ κε-
φαλὰς νεκρῶν, ἃς τὸ μάθουν αἱ κυριαί.

— Ο Θὸς εἶνε πρὸ παντὸς δικαίος. Τιμωρεῖ
μόνον τοὺς ἀτίμους τιμωρίας.

— Τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν θερίζει πάντοτε
τοὺς ἰδίους ἐκτέρον καρπούς.

— Ἡ φύσις γεννᾷ τὸ πνεῦμα, οὐδέ ποτε τὸ
πνεῦμα τὴν φύσιν.

— Ὑπάρχουν ἀνοήτοι καλῶς κεκαλυμμένοι,
ὅπως ὑπάρχουν ἀνόητοι καλῶς ἐκτεθειμένοι.

— Ὅτι τῆς σιωπῆς φόρος ἐκφραστικώτατος.

— Ὁ ἀνθρώπος μεταβάλλει εὐχερῶς γνώμην,
ὅταν ἀπαιτῇ τοῦτο τὸ καθήκον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ἐχομίσθησαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ
πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τι-
μάς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν
εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖον τῆς ἐ-
ταιρείας Prince Line.

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ ὄφειλον-

ἐκτείνοντες ὅτις ἔτο τὸ ἀντικείμενον τῶν στρατη-
γικῶν τῆς ἀστυνομικῆς εἰσόδου καὶ τὴν ὁ-
δὸν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἄκρου καὶ ἀπὸ ἡρώτων
τοὺς τοίχους καὶ τὸ κοίλωμα ἀνερρίχθη μετ'
εὐκινήσιας αἰλούρου ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ κήπου
τοῦ Μανδουᾶ καὶ ἐτίθη εἰς παραμύνησιν. Ἡ-
το τῆς νυκτὸς ἡ δικαίτη ὥρα.

III.

Μικρὸν πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἡλίου ἡ Στέλλα
διατελοῦσα ἐν ψυχρῇ ταραχῇ καὶ ὑπὸ προσι-
σθησῶσι τινος δυστυχῆματος κατελιγμένη πε-
ριπταί κατὰ μέγας μεταξὺ τῶν ὁρμίσκων τοῦ
κήπου ἀναπολεῖσα τὴν περιενηθίσαν αὐτῇ
ἐντύπωσιν ἐκ τῆς πρὸς τὴν Αἰκατερίνην συν-
διαλέξεως τῆς. Ἡτο ἡ ὥρα ἐκείνη, κατ' ἣν ὁ
ἥλιος περιβαλλόμενος ὑπὸ ἐκτεταμένης σειρᾶς
νεφῶν ἀναλαμπόντων ἐκ τῶν μαρμαρῶν αὐτοῦ
ἀκτίνων κατέδυε μεγαλοπρεπῶς, ὅπως φησὶ
τὸ ἔτερον ἡμισφαίριον, ἐνῶ εἰς τὸ ἀντίθετον
μέρος τοῦ οὐρανοῦ, διατετατὸς εἰσὶν τὸ καυ-
νὸν καὶ διαυγὲς χρομα τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ κα-
θίσταται μᾶλλον γλυκὺ κατὰ τὰς φθινοπωρι-
νὰς ἡμέρας ἐν ταῖς μεσημερίαις χώραις. Δύο
μόνον ὥραι ἔχωρίζον τὴν νερὰν κατὰ τῆς
στιγμῆς ἐκείνης, ἣν τότεν ἀνοπνόμενος περι-
μυνη! — «Τὸ ὄνομά σου!...» διατὶ ἐπὶ τοσού-
τον χρόνον νὰ μὴ τὸ κρύψῃς, ἔλεγε κατ' ἐξουσίαν,
διαπραγματεύεται εἰς τὸν λόγον τῆς φίλης
τῆς. Πρέπει νὰ τὸ μάθω ἂν τῆς ἐλαχίστης
ἀναβολῆς. Καὶ μολεταῦτα ἐφοδεῖτο νὰ μάθῃ
τὸ μυστηριώδες ὄνομα τοῦ ἑταίρου τῆς.

τίς μοι καὶ οἱ ἐν Λάρνακι καὶ οἱ ἐν
τοῖς χωρίοις νὰ μοι ἐμδάσωσι μέχρι
τῆς 1) 13 96ρίου 1892 τὰ ὀφειλόμενα,
καθὼς ἄλλως θέλω ἀναγκασθῇ νὰ ζη-
τήσω ταῦτα διὰ τῆς νομίμου ἐδοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς διαφόρους χρεώ-
σταίς μου ἐν τοῖς χωρίοις εὐρίσκονται
χρεωστικά γράμματα φέροντα τὴν
πρώτην μου ὑπογραφήν «Ἀρ. Πέτρι-
δης» φέρω εἰς γνῶσιν αὐτῶν ὅτι ἀπὸ
τοῦ 1890 ὑπογράφεται Ἀρ. Π. Καλ-
λογόρης.

Ἐν Λάρνακι τῇ 21) 2 96ρίου 93.

ΧΡ. Π. ΚΑΛΛΟΓΟΡΗΣ.

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἰερωδ»
οικίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαρα-
λαμπίδου ἡνείχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑ-
πὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ιδιοκτητήριας,
ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐ-
ρίσκωσι δωμάτια ὑπὸν λίαν εὐρύχω-
ρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο
θα διακρίνῃ ἀκρὰ καθαριότης καὶ ἐκ-
τακτὸς περιποίησις, διὸ οἱ πελάται
ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μὲνωσι κατ'
ὅλα εὐχαριστημένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίεται
πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πά-
σης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς
λίαν συγκαταβατικὰς, εἰς: ἔτι-
κ-έ-τ-α-ι καπνοῦ, ἐνοικιαστικῆς, χρε-
ωστικῆς γράμματα, ναυλοσυμφωνη-
τικῆς, δηλωτικῆς Ἑλwanείου, διπλότυ-
πα, φορτωτικῆς κλπ.

IV.

Μετ' ὀλίγου στιγμῆς ἀπῆλθε πρὸς ἀναζή-
τησιν τοῦ πάππου τῆς μετ' οὐ συνδιηγεσθῆταί ἐ-
πὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἀπὸ ἡρώτων ὅτι
εὐρίσκειτο αὐτῷ, κατέβη καὶ πάλιν εἰς τὸν
κήπον, ὅπου ἀπὸ ὧδης τοὺς δύο ὑπερμεγέθεις
μογλοῦς, οἵτινες ἐκράτουν κλειστήν τὴν θύραν
αὐτοῦ, ἤρξατο περιπατοῦσα ἀνοπνόμενος ἀνα-
μίνουσα τὴν ὥραν τῆς συνεντεύξεως. Ἡ νύξ
ἦτο πλήρης θαλῆτρων ἐν τῇ μεγαλόπρεπῇ αὐ-
τῇ γαλήνῃ, ἡ αὐρὰ ἔτινε ἐλαφρῶς ὡς ἡ θω-
πιστικὴ τῆς κόρης πνεύσῃ διὰ μέσου τῶν ἀκινή-
των τῶν δένδρων φύλλων, ὁ οὐρανὸς ἐλαμπεν
εἰς ἀπειριόμην φαινῶν ἀστέρων, ἡ δὲ σιλή-
νη μόλις ἀνιχνεύετο εἰς τὸν ὀρίζοντα. Ἐκτεκρά-
ναι μυστηριώδους σιγῆς καὶ ὀλίγις τοῦ θορύβου
ἡδύνατο νὰ καταστῇ ἐπαίσθητος.

Πάντε μόνον λεπτὰ παρήλθον καὶ εὐάρεστος
τῶν σποριγγῶν τῆς θύρας τριγυρῶς ἐπαῖξε τὰ
ὄτα τῆς Στέλλας. Νεανίας τις, ὃν ἡ καρδία αὐ-
τῆς παρεῖχε ἀνεγνώριον ἐρᾶν ἐπὶ τοῦ κατω-
γλείου. Διηγουμένη πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ νή-
λις ἡτοιμάζετο νὰ μισθῇ εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀγκά-
λας τῆς κόρης, ὅτε ἀνθρώπος τις ἔπαισεν αἰφνι-
δίως ἐν τῷ μίσῳ αὐτῶν ὡς βολή, μάχισαν
κρατῶν εἰς τὴν γαῖαν.

Ἡ νεανὶς εἰσέβαλε κραυγὴν τρέμου ἔμ' ὡς
ὀφθαλμὸν τὸ φονικὸν ὄργανον ἀναπνέον τοῦ ἐρα-
στοῦ τῆς. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἡ κακὸς χεὶρ ἐπι-
φύγῃ τὸ τραῦμα, ἀκτίς σιλήνης ἐφάπτετο τὸ
πρῶτον τοῦ νεανίου, ὃ εἰς τὸ δρόμον ἀνέστη.

ΡΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH,"

Πλέον τῶν 2,300 βραβείων ἐκερ-
δήθησαν ἐπὶ τῶν «RALEIGH», διαρ-
κοῦτος τοῦ ἔτους 1892, ἐν Εὐρώπῃ
Ἀσία, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστρα-
λία. Διακρίνονται δὲ ἐπὶ στερρότητι
ταχύτητι καὶ κομψότητι.

Οξ. Α. Α. Zimmerman N. Y. A. C
ὁ ἀριστος τῶν ποδηλατητῶν τῆς ὕψῃ
λίου, ἀναβαίνει πάντοτε ἐπὶ τῶν πο-
δηλάτων

"RALEIGH,"

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευ-
θυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ πράκτορι
κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
εἰς Λάρνακα.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ ταινίαι καὶ γραμ-
ματόσημα μεταχειρισμένα ἐν τῷ γρα-
φείῳ τοῦ «Νέου Ἑθους».

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ

Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1) 2 γρ. ἐν τῷ
βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νι-
κολαΐδου ἐνταῦθα, εὐρίσκειται δὲ κα-
ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πε-
τρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευ-
κωσίᾳ.

Ἰπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ρίτας αὐτὸν ἀνέκραξε φεύγων πεφοδισμένως
«ὦ! Θεέ μου! ὁ βασιλικὸς πρίγκηψ!»
— Ὁ βασιλικὸς πρίγκηψ! ἐπενέβαλεν ἡ νε-
αράκη. Ἀ! δυστυχία, εἴμαι χαμένη!
(ἀκολουθεῖ.)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτος, πρὸς γρ. 22 τὸ κοιλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 11 1) 2
Ὁρός οὐκ ἐντόπιος, πρὸς γρ. 24—25
Σησίμια, πρὸς γρ. 2 καὶ 30 παρ. τὴν
Σταφίς μαύρη πρὸς γρ. 1 1) 1 ἡ ὀκτ.
Σταφίς βραχὺ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκτ.
ὀκτίν.
Βιμδικόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 30 παρ. τὴν
λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 17 1) 2—18.
Βρώμη, πρὸς 12 1) 2 τὸ κοιλόν.
Μαλλία ἀκίθαρα λευκὰ 17 τὴν λίτραν,
καὶ 15 τὰ κόκκινα.

Ἐλαϊον, ἑξωτερικοῦ πρὸς γρ. 21 τὴν λίτραν.
Ἐλαϊον ἐντόπιον, πρὸς 22 1) 2.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 400—200 τὸν σάκκον.
Καφὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκτίν.
Ὁρός οὐκ ἐντόπιος, πρὸς γρ. 195 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1) 2—7 τὴν ὀκτίν.
Πετρέλαιον Κωνσταντινου πρὸς γρ. 35—36,
ἢ λίτραν ἑγγλίκην γρῆται 187.